

Xin lỗi em, anh có vấn đề!

Tác Giả: Thành Nguyễn- Ngày 10/4/2012
Chúa Nhật, 15 Tháng 4 Năm 2012 21:37

Bà tôi. Chàng trai và cô gái ngồi đối diện nhau.

- Cô gái vẽ trái tim đỏ trong tay và nói với chàng trai: "Em yêu anh".
- Chàng trai xoay xoay chỉ ngón cái trên tay mình và nói: "Anh có vấn đề".
- "Em không quan tâm, em chỉ cần biết tình cảm của anh. Anh có yêu em không?"
Chàng trai ngồi ngó ngó, quan sát cô gái ngồi đối diện mình... 24 tuổi, trẻ trung, có ý chí. Có thể tràn đầy sự sống, đôi mắt sáng và biết nói, đó thực sự là một cô gái tuyệt vời!!~
Thật đáng tiếc.
- "Nếu anh cũng yêu em, em sẽ là người tình của anh". Cô gái cười cùng cũng không đối diện, nói thêm một câu.
- "Nhưng anh yêu vấn đề". Chàng trai trở lại một cách nghiêm túc.
- "Anh yêu cô ấy à? Anh yêu gì chứ? Cô ấy bây giờ chắc đã già đi rồi, chẳng thể yêu một bao giờ. Nếu không thì tại sao không yêu anh đây, anh cô ấy đứng trong các tòa nhà công ty ....?" Cô gái nhìn tiếp tục nói, nhưng sau khi nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của chàng trai cô gái liền tắt bẻ những ý nghĩ trong đầu mình.
- "Em yêu anh vì cái gì?". Chàng trai lên tiếng.
- "Trở nên thành, khỏe mạnh, nam tính, biết quan tâm đến người khác, và còn nhiều nữa. Dù sao thì anh khác hẳn với những người đàn ông em đã từng gặp, anh rất đáng biết".
- "Em biết ba năm trước anh như thế nào không?". Chàng trai chậm rãi thu nhỏ nói.
- "Em không biết. Em không quan tâm cho dù anh có từng yêu người nào đi chăng nữa".
- "Ba năm trước, anh chỉ là người con trai tầm thường trong mắt em bây giờ". Chàng trai không để ý đến cô gái, tiếp tục nói. "Một người tốt nghiệp đại học bình thường, công việc không thu nhập cao, suốt ngày uống rượu, cáu bẳn. Không quan tâm đến chuyện yêu đương, hàng ngày còn hay đi tìm gái bán hoa, bỏ công an bắt".
- "Vậy tại sao...." Cô gái trở nên ngạc nhiên thú vị câu chuyện, muốn biết đi đâu gì đã làm chàng trai thay đổi.- "Vì cô ấy à?"- "À".- ...
- "Cô ấy hình như hiểu được nỗi tâm của anh. Đã thấy anh rất nhiều đi đâu, khi nào anh không còn quan tâm đến những cái đã mất, không quan tâm đến những chuyện ngay trước mắt, mà cố gắng hoàn thiện mình. Trước mắt cô ấy, anh như đã trở thành người siêu đấng. Lúc đó thật kỳ lạ, tính khí bỗng nhiên biến đổi đâu mất hết, anh bỗng cô ấy thuyết phục. Nghe theo lời cô ấy, chấp nhận những điều, anh biết mình vô dụng nên làm việc chăm chỉ. Cuối năm này, công việc khá tốt, anh và cô ấy liền kết hôn". Chàng trai gật gù tàn nhẫn, tiếp tục nói:
- "Lúc đó thực sự là những tháng ngày vui vẻ. Hai người, một chiếc giường, đứng trong nhà chẳng có gì. Em có biết không, lấy nhau được một năm rồi mà anh mới mua được cho cô ấy cái

Xin lỗi em, anh có vẻ rồi!

Tác Giả: Thành Nguyễn- Ngày 10/4/2012
Chúa Nhật, 15 Tháng 4 Năm 2012 21:37

---

nhìn thấy khoanh tay trên cổ anh năm tiếng thì anh mới đứng dậy. Tất nhiên sự kiện này do cô ấy thì anh mới có, nếu cô ấy biết thì chắc hẳn anh mua đâu. "Khoảng thời gian đó, do anh hút thuốc, uống rượu nên sức khỏe không tốt. Mùa đông đến, thì nào cô ấy cũng nấu cho anh một bát canh nóng trước khi đi ngủ. Mùi vị đó chắc cô ấy mới làm được."

Chàng trai trầm ngâm nghĩ về ký ức mà quên mất thời gian, nhìn đồng hồ trên tường thấy nhúng chàm đã qua. Và cô gái cũng không có ý thức ngang câu chuyện, nhìn không nghe. Lúc chàng trai chú ý đến thời gian, đã là 10h đêm...

- "À, xin lỗi em nhé, anh chẳng chú ý đến thời gian gì cả, đã muộn thế này rồi cả à?" Chàng trai cười và xin lỗi cô gái.

- "Bây giờ em đã hiểu rồi chứ? Anh không thể nào và cũng sẽ không làm những chuyện có lỗi với cô ấy".

- "Vâng em hiểu rồi. Vậy là em đã thoát khỏi rồi. Em tâm phục khẩu phục rồi." Cô gái thì thầm và lúc đầu nói. "Chắc có đi đâu, đến đâu tuấn cả cô ấy, em sẽ còn tốt hơn cả cô ấy."

- "Ồ. Nếu thế thì em còn có thể tìm được chàng trai tốt hơn mà, đúng không?".

- "Muộn rồi, cơm canh ở nhà chắc cũng đã nguội rồi, anh đưa em về nhé." Chàng trai đứng dậy thì ý muốn đưa cô gái về.

- "Không cần đâu, em thì về được mà". Cô gái xoa tay nói. "Anh về đi, đừng để cô ấy lo lắng". Chàng trai cười rồi quay lưng ra về.

- "Cô ấy đẹp không?"- "Đúng thôi. Cô ấy rất đẹp". Bóng chàng trai mờ dần trong màn đêm, để lại cô gái với ánh nhìn chói lòa trong đêm tối. Chàng trai về đến nhà, mở cửa và bước vào phòng ngủ, bật đèn lên. Chàng đi đến mép giường và ngồi xuống.

- "Bà xã, đã là người thì rồi. Em đã làm gì mà khiến anh thành người tốt thế này, nhiều người thích anh quá rồi. Làm không tốt thì chắc anh sẽ thay lòng đổi dạ. Sao lại khi anh thành người tốt thế này, sao em lại ra đi trước anh? Anh, anh mất mình cô đến quá à..."

Chàng trai nhìn người đi và nói không thành tiếng. Những cảm xúc tốt đẹp, tình yêu lắng đọng trên má chàng trai, rồi xuống khung cửa sổ trong lòng bàn tay chàng trai. Dưới ánh đèn mờ, trong bóng cửa sổ cũ hiên ra nét mặt đau đáu của một cô gái đã quá cũ...